
VJESTI IZ HDBZ
Stručna ekskurzija HDBZ

Poštovane kolegice i kolege, dragi prijatelji!

Svagogodišnje ekskurzije u organizaciji Hrvatskog društva biljne zaštite za sve članove Društva postale su dani očekivanja, dani radosti, dani druženja, prijateljskih razgovora.

U tom ozračju sastali smo se 13. rujna ujutro da bismo zajedno krenuli put Krapine i Muzeja krapinskih neandertalaca. Ovaj novi muzej jedan je od najmodernijih i najsofisticiranijih muzeja u svijetu. Bogato opremljen uz brojne vizualne senzacije odvodi nas u vrijeme početka svijeta, u svijet neandertalaca. Šetnja ovim muzejom šetnja je kroz povijest, rekonstrukcija evolucije u kojem su sva naša čula i mašta osjetili početak svijeta i ljudskog roda.

Nakon razgledavanja muzeja put nas je vodio u okruženje koje odiše tradicijom i prirodnim ljepotama Hrvatskog zagorja prema park-šumi Trakošćan. Objedovali smo u novouređenom hotelu Trakošćan i potom krenuli u jedan od najljepših i najočuvanijih dvoraca u Hrvatskoj, u dvorac Trakošćan. Smatra se kako je, nekoć davno, ovaj dvorac smješten na vrhu brežuljka djelovao zadivljujuće kao zmaj te mu je ime i nastalo od riječi drako (zmaj) i stayn (kamen), iako o njegovu imenu postoje i druge legende. Dvorac okružuje jezero i prekrasna park-šuma, bogata florom i faunom. Izgrađen je u 13. stoljeću. U prvim stoljećima vlasnici su se mijenjali da bi potom gotovo 400 godina bio u vlasništvu obitelji Drašković. Danas je u njemu smješten muzej pun zbirki slika, vrijednog namještaja, oružja i drugih predmeta. Dok su se utisci slijegali, kolege iz PP Ivanca pripremili su nam tekuće iznenađenje. U taverni nas je čekala degustacija njihovih vina. Dobro raspoloženi sa spoznajom o još jednom biseru naše Hrvatske krenuli smo put Svetog Martina na Muri, rekreacije i večere.

Drugi dan naše ekskurzije otpočeo je u tvrtki „Agromedimurje“, odnosno u voćnjaku u Nedelišću. Zahvaljujući direktorici Zlati Gašparić i kolegi Tomislavu Tomšiću porazgovarali smo o zaštiti koja se provodi u ovom objektu, praćenju bolesti i štetnika i svim problemima koji se tiču zaštite jabuka. Na kraju razgovora okrijepili smo se dobrom kapljicom i počastili finim međimurskim kolačima. Nakon voćnjaka krenuli smo prema centru Varaždina. Naša slijedeća postaja bio je Gradski muzej Varaždin. U klasicističkoj palači Herceg smješten je Entomološki odjel ovog muzeja, jedan od najljepših u Europi. Dočekala nas je kolegica Antica Bregović i kroz predavanje uvela u povijest i događanja ovog muzeja. Šetnja kroz muzej sve nas je oduševila i još jednom smo postali svjesni kako i mali mogu imati mnogo toga lijepog i velikog. Svijet kukaca prikazan je kroz 4500 izložaka smještenih u brojnim cjelinama kao: U šumi, Uz šumu i na livadi, U vodi i na obali, Noću i U zemlji. U muzeju se nalazi i ostavština gimnazijskog profesora, prirodoslovca, utemeljitelja i prvog kustosa, Franje Košćeca. Stalni postav ovog muzeja neprestano se dopunjava novim izložbenim cjelinama, od kojih je posljednja –

.....

modeli kukaca u uvećanoj i prirodnoj veličini, namijenjeni slabovidnim i slijepim osobama. U muzeju postoji i audio vodič s mogućnošću korištenja snimljenih glasanja životinja pomoću računala. Prepuni utisaka prošetali smo centrom Varaždina i osjetivši glad krenuli prema restoranu „Verglec“ gdje smo uz finu hranu slušali glazbu iz vergleca koju nam je dočarao “stari varaždinec” u fraku i s cilindrom. I neki su se naši kolege okušali na ovom starom, zanimljivom instrumentu.

Nakon odmora u hotelu večer i dio noći proveli smo se u restoran Međimurski dvori“. U restoran smo ušli kroz špalir kršnih momaka „Zrinske garde“ i uputili se u vrt restorana na piće dobrodošlice. Uslijedila je gala večera, a vrijeme nam je uljepšala dobra glazba uz koju smo svi rado zaplesali. Da bi ugođaj bio potpun, u vrijeme Zrinskih velikana odveli su nas mladi glumci iz Varaždina, zabavivši nas i nasmijavši istovremeno. Stara poslovice kaže „Da bi upoznao jedan narod sjedni za njegov stol, probaj njegovu hranu i pij njegovo vino, tek tada ćeš moći upoznati kakvi su ljudi tvoji domaćini“. Upoznavši sve to u restoranu „Međimurski dvori“ upoznali smo sebe, svoje domaćine i bili prezadovoljni, sretni i ponosni.

Slijedeći smo dan krenuli u posjet vrijednim domaćinima, obiteljima koje znaju što je težak rad u vinogradima, potom u podrumima, da bi došli do kristalne kapljice finog vina. Posjetili smo obiteljska gospodarstva i vinarije obitelji Belović i Cmrečnjak. Nakon razgovora i razgledavanja vinograda i vinarija, okrijepili smo se finim kapljicama međimurskih vina poželjevši im dobre, kvalitetne i obilne sve buduće berbe.

Dan smo završili na imanju obitelji Crnko. Ova vrijedna obitelj dokaz je kako se ipak sve može kada se sve ruke u obitelji slože. Svestranost je njihova karakteristika: vođenje ugostiteljskog objekta, prekrasna vinoteka, ugodan i nadasve topao ambijent u kojem smo objedovali upotpunjen prelijepom glazbom koju nam je priuštio svojom svirkom i sonornim glasom gospodin Ivan Crnko. Prekratko je bilo vrijeme za potpuno uživanje svim našim čulima, no iskoristili smo najviše moguće, potpomognuti lijepim vremenom i toplinom sunca.

Još je jedna ekskurzija, na našu žalost, završila. No svaki kraj neki je početak, pa tako i ovaj. Najava je to nove ekskurzije, novog druženja, susreta starih ili stečenih prijatelja, a to je najvažnije. Čekati s nestrpljenjem slijedeći susret, novu ekskurziju i stare, uvijek rado videne, prijatelje.

**Predsjednica HDBZ:
Prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić**